

Dinastia Română

Istoria românismului și a încheierii noastre ca stat independent, liber și stăpân pe hotarele lui, a parcurs etape lungi și pline de minunate fapte.

A trăit poporul român vremuri de vijelie și a trecut și prin timpuri de splendidă înseninare.

Sforțările noastre ca neam, încordarea ce am arătat în fața tuturor evenimentelor, a fost și în strictă dependență de conducătorii noștri, de voevodii și domnitorii pe care i am avut.

Când însă România a putut arăta întregii lumi, puterea ei de viață, forța ei civilizatoare și conștiința misiunii pe care o are de împlinit, a fost atunci când a înțeles necesitatea înființării unei dinastii.

Și Dumnezeu ne-a ajutat ca să avem ca fondator al dinastiei, ca precursor a înfloririi românești, pe marele Rege Carol I.

REVISTĂ LITERARĂ
reportaj - satiră - umor
Inregistrată Tribunalul Arad.
Secția III Nr. 22/1938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și Administrația
ARAD
str. Gr. Alexandrescu Nr. 1
Telefon: 10-63

ABONAMENTE:
In oraș: 150 lei anual. In județ: 120 lei anual, 500 lei pt. întreprinderile mijlocii 1000 lei anual pt. marile întreprinderi

TRIBUNA

— Note și impresii —

Tribuna e un nume scump ardelean în general și arădanilor în special, astfel, că apariția zilnică a fostului săptămânal, născut sub îngrijirea dlui Ungureanu din „Tărănismul românesc”, nu poate decât să bucure. Și aceasta din mai multe puncte de vedere.

Faptul bucură arădanii pentru că presa românească arădană s'a îmbogățit; pentru că e de un gen nou în presa românească din localitate și pentru că s'a risipit curaj la pornirea ei.

Bucuria noastră e sinceră, pentru că din coloanele acestui Bravo! a plecat ultimul apel pentru crearea unei gazete zilnice. Apelul e acum realitate. Cei ce au făcut procesul materializării ideii lansate, trebuie felicitati.

...Și încurajați. Dar nu ascunzându-le greșelile ce le fac, ci subliniindu-le și scoțându-le în evidență, pentru a fi evitate în viitor.

Ne am spus cuvântul sincer și gândul întreg, recunoscând cu simpatie meritele. Vom face același lucru și în ce privește greșelile observate.

În editorialul primului număr, intitulat „Ziarul Românesc de Informație” consora „Tribuna”, între altele, scrie: „...din punct de vedere al informației, serviciul lor (al ziarelor din Capitală, n. r.) este devansat de către presa minoritară din loc, care aduce știrile cele mai proaspete”.

Iar mai jos, precizează: „...este vorba și de ziarul românesc popular, cu prețul de un leu”.

Să ne înțelegem: dacă i vorba ca Tribuna să fie un ziar popular, atunci să nu se „devanseze” limba vorbită a nației, căci ea n'are de unde ști că citatul cuvânt — devansat — vine dela franțuzescul devancer și că înseamnă întrecut!

Se mai spune în același articol: „...TRIBUNA din localitate încearcă să restabilească adevărul că și Românii au spirit comercial și organizator...”
...Că ce spirit comercial au con-

știunile de pace, de bună învoire și de permanent progres.

Pronia cerească, dumnezeescul gând, a dat poporul nostru și neamului românesc, oameni des-toinici și conducători de seamă.

Tine minte trei cuvinte
„Bravo” merge înainte

ducătorii Tribunei, vom vedea la urmă. Că ce spirit organizator au, am văzut: afișele cari anunțau publicului apariția zilnică a ziarului lor cotidian, au apărut pe ziduri și pe chioșcuri, după ce primul număr începuse să se rânzească pe polițele chioșcurilor și'n cartoanele vânzătorilor!

Observațiile aceste, cam tăioase — suntem dar în plin Bravo! — nu trebuie să supere și să descurajeze, căci urmează altele!...

În altă parte Tribuna scrie: „...și mai ales, că poate fi servit publicului românesc, în fiecare zi, la amiază cu știri de ultima oră — cu adevărat — mai proaspete decât dau ziarele maghiare.”

...Lăsând la o parte lipsa completă a acordului, ne întrebăm ce se face Tribuna cu informațiile apărute dimineța în ziarele din Capitală și cele românești din localitate, și, apărute apoi ca „mai” proaspete — cu adevărat — la amiază, în coloanele sale?

Sunt greutăți inerente începutului. E adevărat. Dar bomba zilei nu se desminte prin însăși subtitlul ei. Sarcina aceste trebuie lăsată pe seama celorlalte gazete. Invidioase, o vor face desigur... Și dacă n'o fac, ai tot timpul a doua zi.

... Și nici nu se nchee așa: „Totuși pare a fi cea în acest caz însă până acum nu se știe precis”.

Asta-i curat vorba așa: Hai la noi să vorbim nimica!

... Nu insistăm asupra chestiei cu comerțul anglo-român, căci aparține altei rubrici!...

Ceia ce însă nu ne putem explica este.. valoarea circulației administratorului Tribunei: odată i se tipărește numele și de două ori nu. Ce-i asta? Nu cumva-i boicot?

Ceia ce însă i-a pus cap afacerii, este un anunț din pagina a doua a numărului 10-24-IV-1939. Anume: cinematograful „Corso” anunță premierea filmului „Vulturul negru”.

Confrății dela „Tribuna” trântesc în paranteză și titlul unguresc al filmului (A feketé sas).

... Asta probabil, ca „Românii cari nu știu ungurește” să învețe”, pentru a citi și ei ziarele ungurești, cari „devansează” în informații pe cele românești, — inclusiv Tribuna!

... Ar mai fi câteva de spus, dar celebrul nostru colaborator — am numit pe Iuân Nojiță — nu mai are răbdare: vrea să scrie și el despre chestiunea aceasta și se roagă să-i lăsăm și lui o... ciosvântă din Tribuna, ceia ce facem, punând, pe ziua de azi, punct!

r. b.

Festival aniversar

Cu ocazia unui festival aniversar, când o importantă personalitate culturală a fost sărbătorită în mai multe orașe pe rând, s'a petrecut un fapt ce trebuie păstrat pe seama posterității, — bine înțeles dacă aceasta se va gândi să răsfășie și paginile îngâlbentite de vreme și pline de praf a acestui Bravo!

Și cum ziceam, personalitatea respectivă și culturală, a fost sărbătorită de mai multe orașe. Bineînțeles că de fiecare dată culturalul nostru a rostit același discurs, intercalând la locul potrivit numele conducătorilor din orașul unde vorbea. S'a întâmplat că foile discursului s'au zdremțuit astfel că hârția discursului prezenta aspectul unui soldat rănit în războie...

Asta încă n'ar fi mare lucru, căci așa-s lucrurile de muzeu, dar marginile goale al foilor discursului s'au umplut cu numele mecenașilor, astfel că atunci când sărbătoritul a

ajuns întrun oraș mai important, a trebuit să scrie numele conducătorilor în lungul filelor ministeriale și să le întoarcă destul de vizibil, când le-a citit numele pentru a le aduce mulțumirile sale!...

Vorba aia, mulțumirea a fost în raport invers proporțional cu sărbătorirea.

In autobus

— Ce mai faci?
— Mulțumesc. Eu bine, dar afacerile-mi merg prost!...

La pas cu vremea..

EL. — Vei vedea... O să fiu drăgăstos ca Romeo, gelos ca Otello, puternic ca Mussolini...

EA. — Fă mai bine și spală puțină ca Zogu...

— Prinț de Hohenzollern, una din cele mai vechi domnitoare germane, cu educație aleasă, cu simț al datoriei, Carol I și ca Domnitor și ca Rege a stăpânit România, cu calm și cu demnitate.

Fondator al Dinastiei, a fost și fondator al statului românesc, dându-i forma cea mai bună a ființei lui

Carol I fondator al dinastiei și și câștigător al independenței noastre a arătat lumii întregii posibilitățile României

Urmașul său Ferdinand Intregitorul, a stat pe aceiași linie mare, de splendide realizări. Datorită iubirii lui de neam, datorită patriotismului Său, România a putut să-și strângă înăuntru acelu-rași hotare, pe toți fiii săi subjugăți și înstrăinați.

Iar firul dinastiei noastre, este continuat astăzi de Majestatea Sa Regele Carol al II-lea.

Spirit luminat, doritor de mari înfăptuiri, întemeietori de nouă mentalități Majestatea Sa Regele Carol al II-lea este un vrednic Continuator al marilor Săi înaintași.

În cei aproape optzeci de ani, decând s'a fundat dinastia română, poporul nostru a fost condus de Carol I Intregitorul, de Ferdinand Intregitorul și de Carol al II-lea Consolidatorul.

Opera pe care o înfăptuiește astăzi Saveranul țării, dragostea pe care o arată necontenit acestui pământ și acestui popor, este în acord cu marile noastre năzuinți.

Întreaga suflare românească simte astăzi că este condusă de un om care concretizează aspira-

Şeitin

— In satul nostru există o „Societate a Studenţilor Români”, a cărei activitate multiplă a dovedit de mai bine 20 de ani, forţele spirituale ale tineretului român, bine inspirat. Cum însă cu ocazia alegerii noului comitet s'au comis greşeli capitale, alegându-se ca membrii conducători tot tineri fără experienţă şi incapabili de iniţiative sănătoase, fiind de datorie noastră să atragem atenţiunea celor în drept să repare cât mai grabnic greşala făcută, dacă bineînţeles n'au făcut-o cu scopul să compromită prin înconştiinţa lor o muncă sfântă naţională, de mai bine două decenii... Ar fi prea greu păcatul dacă profesiile noastre s'ar putea ascunde sub vălul verosimilităţii!..

— O doamnă învăţătoare, cu a cărei bărbăţel am avut noi oarecari cancanuri literare, înţelege să întrebuiţeze la adresa noastră un limbaj de mahala... Şi când te gândesci că e doamnă învăţătoare!.. Asta ca să se ştie!..

— Am vrea să ştim de ce Românii noştri în cea mai mare parte sunt cu inima mai aproape de comercianţii străini, pe când bieţii comercianţi români declară mereu stare de faliment?..

Oare examenul realităţilor din ultimele timpuri încă nu l-a trezit din amorţeală?

Puţină propagandă în acest sens n'ar strica din partea conducătorilor oficiali ai satului. A sprijini comerţul românesc e o lozincă necesară pentru viitorul României Noui!

Săvârşin şi jur

Coresp. întârziată:

— Gheorghe Dac — luptătorul — ştiţi care în anul trecut la ziua lui a „băgat” pe Péter cu capul prin uşă, se zice că în vederea că se apropie „Sf. Gheorghe” face în fiecare zi antrenament.

— Ministerul Gheorghe face şi el un fel de antrenament; însă numai seara.

— Tot antrenament face şi d. Gruia al mic — însă antrenament de măsurare — măsoară şi acasă şi la Cooperativă. Numai să nu-l prindă d. „Revolver” că la moment îl dresează acte.

— Ghiţă Puiu s'o „ramolit” nu mai face antrenament de călărie, poate de ziua lui dacă nu cumva, lovindu-l doru va pune şeaua pe „Ducipal”.

— Ghiţă „Camaradul” face antrenament de urcarea preşurilor pentru încărcatul acumuloarelor, va micşora însă taxa de baie c'altfel toţi clienţii vor face baia în Mureş şi Vale; aşa-i obiceiul după „Sf. Gheorghie”.

Şi-acum tuturor „Gheorghilor” sănătate şi veselie!!

Hălmagiu

— Millionarul dela noi, era gata, gata să-i întrecă domnii: de nu venea frate-său din America murea fără să vadă Bradul, deşi e numai la 20 km. de noi. Noroc însă în frate-său că i-a plătit un bilet dus-întors şi treaba a fost gata. Dar se pare că tot nu-l mulţumit, pentru că frate-său nu i-a adus şi-o pereche de cărţi şi un tac de biliard!

— Fetele dela „Părăul buclucaş” nu se mai pot plânge că rămân fete bătrâne!..

...Bine c'a dat Dumnezeu să fie şi ele mulţumite!..

Visul Boului

— FABULĂ —

Aceluia care nu s'a ştiut să mă atace în „Şcoala Vremii” cu diviziile lui de tancuri imaginare...

Din câmpia ruginită,
O jivină rătăcită
Intr'o seară 'nvestmântată în grandoare şi superb
S'a oprit la drumul mare, c'o prestaţă de imberb
Şi truşaş cum nu-l crezură — nici prietenii — nici duşmanii
El deschise gura largă, să l audă toţi golani! /
Şi cu'ncredere în sine începu un expozeu
Şi vorbi cu-atâta patos tot în rugă cu Dumnezeu,
Că cireada încântată
Ii sbieră: „Mai zi odată,
C'ai talent şi ştii să spui
Despre ce e — şi ce nu i!”
Atunci el cuprins în hora celor mai abjecte patimi
A'nceput să'ndruga—atâtea imbecilităţi şi... ierte-mi!
A grai şi-o vorbă bună... (fără să vrea desigur însă)
Despre care şi astăzi minţea i a rămas puţin „pătrunsă”
„Că demult cândva... odată prost a fost precum ne a spus
Şi că n'a avut pretenţii ca renumele să-i sune
Ca tic-tac-ul de ceasornic
Şi să i bată ritmul vremii
Cu'ngâmfare de habotnic”...
— Ura, ura, sbiară gloata ridicându-se'n picioare
Hai să-i dăm ce se cuvine şi să i zicem: „la mai mare!”
Dar pe când bovinul nostru căci un „bou” era s'o ştişi!
Era gata ca să intre drept în rai — să nu zâmbiţi!..
Hop, c'o lovitură'n coaste îl trezeşte din visare,
Pe când fruntea-i se închină c'o smerită resemnare
Către cel care loveşte
C'o'nciudată mânia...
...Iar în sinea lui gândeşte:
„Ce mai vis... cu-apoteoze
Şi ce gânduri dulci şi roze,
Mi ai ursit sărmană minte — cu şoptiri închipuite —
Ce mi-au fost întotdeauna doar prilejuri „pătimate”...
Lasă mă şi dute acum, să mai sufăr nu mă face,
Şi cu ochi plini de lacrimi se gândi cu drag la pace
Plin de multă pocăinţă bietul bou înţelese rostul
Unei cam vechi zicători: „Prea ştiut este că prostul
Mai presus ar vrea să fie, chiar de are sau nu are,
O inf.mă... căutare!”

C. Mnerie

Beregsău

Epigrame:

Unuia care mi-a spus că am mutra de bandit:

Ai mutra de bandit mi-ai spus
Şi nu ţi am uitat epitetul.
Tu n'ai mutra, dar cu dreptul
Eu mă mir cum ai ajuns.

Unuia care nu-mi mai primeşte salutul:

Că nu mă resalufi, mă 'ncântă
Şi nu ştiu cum să ţi mulţumesc.
Fiin'că făceam la mână scurtă
Cât trebuia să te 'ntălnesc.

— Ceacea Vasa a fost foarte îndispus la rugă şi nici nu a beut nimic. Unii spun că şi-ar fi cheltuit banii cu văruiatul casei şi curăţitul camerilor. Ce zici Ceocea Vaso, să fie adevărat?

Chişineu-Criş

De un timp Casina Română, e cercetată de o mulţime de neche-maşi: Berezovski, Bernaşi, Weisi, cari au început să facă pe obrasnicii; astfel mai zilele trecute doi specimeni din cei amintiţi, au făcut un scandal de credeai că le aflai între mahalagii!..

Atragem atenţiunea, asupra acestui fapt, comitetului românesc al Casinei, ca să oprească accesul în Casină a unor asemenea concetăţeni, cu atât mai mult, că nu sunt membrii şi prin purtarea lor compromit prestigiul acestei instituţii româneşti.

Al auzit că...?

...Un fecioraş de pe la Mănerău, cât timp fu la primărie, se plimbă mereu cu bicicleta până la marginea satului ca să l vadă mândra ce ce ştie ei?

...Un cocoş şi a prins găina în flagrant de fabricare a ouălor cu un alt cocoş şi ca să se convingă că vede bine, a chemat ca marilor un cocoşel mai tinăr care, însă, n'a priceput mare treabă din toată afacerea?

...O duduică din Pecica, nostimă şi cu picăşele, îi lubită — cu mult şi egal foc! — de doi lineri şi că ei tare-i convine treaba asta? (Că-i convine, credem noi, dar întreabă-rea-i: cât va dura?)

...Actualul casier al urbariştilor din Seleuş nu poate încasa darea numai în casa... vecinilor?

...O hitleristă dela Miniş este grozav de încântată de frumuseţea ei şi de faptul că e curtată cu schimbul, uitând însă că e mai chioară de urechi?

Tot rău

Întâlnind pe Socrate, un fost elev îl întreabă:

— Ce să fac maestre? Să mă însor sau nu?

— Oricum ai face, răspunse ce-lebrul filosof, te vai căi.

Cel mai bun izvor de cumpărare rare la firma

IOSIF MUZZAY-

Costum pentru străjeri:

Costum complet	Lei 960
Pantaloni	380
Mantale de cauciuc	650
Loden verde	960
Windjacke	750
Balon Seide	2200
Costum elegant de modă	1400
Pardesiu	1600

Carnetul „Mercur” valabil

Atenţiune!

Cele mai elegante şi moderne pălării

bărbăteşti şi pt. copii

La MAGAZINUL

H. Pinczés

Arad, Str. Eminescu Nr. 2

Se primesc ori ce reparaţiuni pt. pălării bărbăteşti, cu cele mai reduse preţuri.

Perle din bogăția altora...

"România" No. 321-24 IV. 1939, reportajul intitulat "Originea hunilor din Bucovina o nedesegată enigmă istorică și etnică", are următorul subtitlu:

"Bogăția cuvintelor românești în limba română".

...Păi dacă limba română n'o fi bogată în cuvinte românești, care mă vrei să fie?

"Curentul" No. 4031-24-IV-1939 publică următorul titlu:

D. Țințar Marcovici, contele Telesky, contele Csáky, și contele Ciano ajung la Berlin, — pentru ca mai târziu cu câteva șire, să imprime subtitlul:

Reprezentanții Ungariei vor vizita Roma la 29 Aprilie.

...Adevărat!... Ce mi-e Roma, ce mi-e Berlin?...

Tot dintr'un reportaj din "Curentul" No. 4031-24 IV 1939:

...Faiman s'a strecurat hoște în cușca nepoatei sale, a zăvorât reșea și a pătruns în odăile unde Veșele Ciobanu dereteca prin casă."

Fără comentari!

Din același reportaj:

...nebulă de durere, a alergat în hohote de plâns imediat la poliție."

...Ca omul să alege, e natural, dar ca să alege... în hohote de plâns, asta, credem, este ceva mai puțin eul... Nu?

"Tribuna" No. 8-23 IV-1939, într'un anunț al unei librării, oferă:

funcționari și elevi cu prețuri speciale mai estime. Se acordă importante rabaturi."

Am înțeles, "căci era un lucru cunoscut: România e bogată'n

Cântec de despărțire

etene, e ultimul pabar
mă-l închinăm acestei vieți:
născut a dat destul, așa în dar,
câtelii mici, butelii reci
vinuri din podgorii renumite,
sânge noi purtăm emblema
lor de soi și altoite.
am deslegat de mult problema
lezului cu apă de cișmea,
a fost un chil doar, cineva,
ei ni-l strecoare anonim la masă
im am mirosit pe loc că nu-i de viță grasă.
ară
cu disprețul cel mai grav
loc l-am dat pe ceea vale.
vrut tot timpul cel mai bun pristav
lev nesătoasele pocale
mă curgă sângele cel pur
Domnului Iisus cel bun.
credincios nu pot să 'n dur
ce-Mi-ești martor tu de tot ce spun —
pietate 'n lucrurile sfinte.
—ma deci tu i-a aminte:
pă-bem o cupă de pelin,
tru vecia care vine: Amin.

Emil H. Nonu

Bărbatul elegant și cu gust
își procură lingerie, pălăre
și cravate, dela

M A N E A

Calități excepționale și prețuri reduse

ARAD, peste drum de prefectură. MEMBRU la

"Consum" și "Inlesnea". Telefon: 12-28.

funcționar și elevi. Dar ca să-l oferi pe prețuri estime și apoi să mai faci și rabot important, asta e prea mult!

"Știrea" în No. 2048-23 IV-1939, anunță într'un titlu:

"Trupele neregulate chineze au izbutit să ocupe o garnizoană chineză în apropierea Pekingului."

...Este explicabil... Locul unde fiul soarelui se bal e atât de departe de noi încât și știrile se'norc pe dos!

"Tribuna"-Arad (mai e una la

Cluj!) No 9 25-IV-1939, reproducând declarațiile conducătorilor delegației engleze, scrie:

"Misiunea delegației engleze va fi: intensificarea schimburilor între Anglia și România. Delegația va sta în calea comerțului anglo-român..."

...Noroc că s'a terminat vizita dlui Gafencu la Londra că de mai ajungea informația în urechile guvernului englez până era acolo, li cereau să prezinte scuze și — de! — mai ști ce se putea 'ntâmpla?!

Omul cu bicoul

Ziua muncii românești

Muncitorimea din întreaga lume sărbătorește cu deosebit fast ziua de 1 Mai. La rândul ei, muncitorimea românească, participă la această sărbătoare, cu elan și entuziasm.

În anul acesta, spre deosebire de anii trecuți, datorită noiei și completei legislații muncitorești, datorită inițiativelor luate de d. ministru Mihail Ralea, muncitorimea românească va sărbători ziua de 1 Mai, în altă dispoziție sufletească și cu întemeiate speranțe pentru viitor.

Pensionarea muncitorilor în vârstă și ajutorarea copiilor rămași orfani.

Campania intensă de construcțiuni de case pentru muncitor.

Organizația „Muncă și voce bună”, cu excursiuni și teatru, menită să aducă o înseninare în munca de fiecare zi.

Reglementarea contractelor și orariilor de muncă.

Sunt numși câteva din marile realizări înfăptuite cu atâta dragoste, cu atâta entuziasm de d. Mihail Ralea, ministrul muncii.

Intr'un interval foarte scurt, dar cu dorința fermă de a pune muncitorimea românească în actualitatea marilor probleme de stat, d. ministru al muncii a putut să aducă întregului proletariat din Țara noastră, simțite și reale îmbunătățiri.

Indemnat de Majestatea Sa Regele, protector al muncitorimii românești, d. Mihail Ralea a adus cele mai de seamă înnoiri în legislație muncitorească, completându-o cu realizările practice.

Prima zi a Maiului însoțit, va însemna pentru întreaga muncitorime o sărbătoare, alta de cât a fost până acum.

Eri sau azi?

La școală, profesorul de geografie arătând pe hartă întreabă:

- Mitică, ce țară e asta?
- Aia?... Depinde domnule profesor...
- Cum depinde?
- Depinde, căci vreau să știu dacă dvs. vreți să știți ce țară a fost ieri sau ce țară e azi?

Văduva se consolează

Badea Gheorghe-i bolnav greu.
Simte că mult nu mai are
De trăit în lumea asta...
Iar atunci când nevasta,
Venii lângă patul său,
O privi cu 'nduioșare...
Și cu glasul stins îi spuse:
„Draga mea soață iubită,
După ce voiu muri eu,
Cred că nu faci lucru rău,
Să te măriți din nou, căci vruse
Dumnezeu astă ursită...
...Și sfatul meu ar fi să-ți iei
Un soț cam de vre-o cincizeci de ani
Care să aibă grije de copii...
— Vezi dragă Gheorghe, vorbești în dodii—
Nu pot să i-au eu doi de câte 25 ani?...”
C. Mnerie

Intre negustori onești

- Imi pare foarte rău, domnule! D-ta ești ceea ce se chiamă un pungaș!... din ultima comandă de clo-rapi, două duzini erau cu defecte!
- Numai pentru asta? Trimite-mi-le înapoi și s'a aranjat!
- Acuma e târziu... ie-am vândut pe toate!

Încă trei cuvinte:

„BRAVO!” ține minte!

Gila Juân Nojiță șicire

Iacă mă fraților
o leșit la Arad o
foale noauă carle
leșă în tătă zî la
amnlazăzi ca să lie
pișle mai binle mân-
carea la șeia se no
șicire. Și pântru că foala îi bund
to mam ghângit să scriu o leacă ge-
le ca săi fac cum zișle și domnu
drector a nost o fârd gi răclamă
că dară șinle nu șiceșce Bărau
nost. Apu mam uitat dară pă foale
și am văzut lo că au și tirlifon cum
avem și noi și geloc am cemat
Tribuna la tirlifon. Giloc o și răs-
puns unu carle no pre grăit binle
rumâneșce și o zis că aclo vorbeșce
Ungăr. Ungăr? mie mi so părut că
pă foale scrie căi drector la ie
domnu Ungureanu. Mam uitat mal
binle și am văzut că da domnu Un-
gureanu îi drector la foale. Da a-
tunși mam întreat lo singur acle
că atunși șie coată domnu Ungar
pă carle șicu ceușeri gi bucace în
redașfle la Tribuna. Nu mi sompă-
rut mie și ge așela am zis că mă
șip o fîră până acle să vad lo aclo
cumul cu lucrul alesta carle nu am-
nirioasă tumna binle. Și ghingindumă
așe mă întălnii con domnișor gi
păla noi și isă că vinie și tel cu
minle să vîgem șei. Noa iacă aglun-
sărdm aclo și în ușă la duceanu a-
ștela pă carle scrie Grăul și carel
iumna aclo inge scrie că-l andrlea
la Tribuna, iacă stă on domn așe
mal mic și o fîră gâb și mai o fîră
câr. Îi întreat: da dumnieta
șie foale at alși? Apu una Timpul.
Timpul? A nu. numa una cădă ca-
rie zișle TRIBUNAL... (Doamnie
apdră că doară nu so mutat Tre-
bonalul alși mam ghingit lo lară,
că așe șis lo mă tă; ghingesc!
Dapu șinel alși mal marle la foale
lam întreat lară. Apu drector ge-
neral îi domnu Ungureanu, lară
drector îi o mnerle și sub domnu
drector general și sub domnu drec-
tor mnerle îi domnu Bratu aștela
carle să prișepte la grău și la bu-
cace. Da dumnieta șie leșă la foale
lam întreat lară. Apu lo o zis
domnu Ungar că lel o fost că lam
cunoscut după glasul gila tirlifon,
mis jidanu carle dă banii. Noa apu
când am auzit asta am prișeput o
da nu gi tătulai binle că mam ghin-
git că Ungar o vrut să rădă ge
minle. Iacă dar amu șicu tăt șei cu
foala șe carle să dele Dumnezeo să
creascy marle și să să întărească că
dară tarle șicu scrie îi mândru în le.
Apu iacă așe so întămplat da
volu nu vași purtat ge fel binle săp-
tămăna alasta că nu neași trâmle
numa vo dol abolmentu. Apu așe
nu fașlem casă bund la olaltă. Noi
să plăclm să cipărîm foala și voi
so șicifl păgeaficea. Nu să cage căt
lucru cu păcat alesta Da amu nu
vă scriu nimica săptămăna alasta
că tumna căpătai cace gila Noji-
foala și trebe so șicesc.
Numa ge așela să nu uitafli să
nte trâmicefl abolmentu că dacd nu
lo lară mă mântii.

Al vostru
JUÂN NOJIȚĂ

Răspuns

Doamna s'a dus în plață și a gă-
sit castraveșii noul. Trufanda — dar
prea mici. Alege ba unu, ba altu, și
nu se poate decide.
— Cam mici castraveșiorii.
Zarzagloalca însă nu se dă bătut:
— Așa-s castraveșii mei. Castra-
veșii, de care cum pul mâna pe el
cresc, n'am.

